

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS, në kolegin e përbërë nga gjyqtarët: Mahir Tutuli, kryetar kolegji, Liridon Małoku dhe Qerim Ademaj, anëtarë, në çështjen juridike të paditësit TV “[D...]” me seli në Berlin, të cilën sipas autorizimit e përfaqëson avokat “[N.H]” nga Peja, kundër të paditurës Ministria e Bujqësisë Pylltarisë dhe Zhvillimit Rural me seli në Prishtinë, për shkak të borxhit, duke vendosur lidhur me ankesën e paditësit, të paraqitur kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore Departamenti për Çështje Ekonomike EK.nr.254/15, të datës 28.02.2017, në seancën e kolegit të mbajtur me datë 16.04.2019, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET si e pabazuar ankesa e paditësit TV “[D...]” me seli në Berlin, ndërsa Aktvendimi i Gjykatës Themelore –Departamenti për Çështje Ekonomike, EK.nr.254/15, i datës 28.02.2017, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë, me aktvendimin e atakuar, e ka konsideruar të térhequr padinë e datës 14.10.2013, të paditësit TV “[D...]” me seli në Berlin, kundër të paditurës Ministria e Bujqësisë Pylltarisë dhe Zhvillimit Rural me seli në Prishtinë për shkak të borxhit.

Kundër këtij aktvendimi, në afatin ligjor ka paraqitur ankesë paditësi, TV “[D...]” me seli në Berlin, për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, dhe për shkak të aplikimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që Gjykata Apelit në Prishtinë, ankesën të aprovojë, aktvendimin ta prishë dhe çështjen t’ia kthejë Gjykatës së shkallës së parë.

Përgjigjen në ankesë nuk ka.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktvendimin e atakuar dhe pretendimet ankimore, e pas vlerësimit të tyre në bazë të nenit 194 lidhur me nenin 208 të LPK-së, gjeti se:

Ankesa është e pabazuar.

Nga shkresat e lëndës rrjedh se, paditësi TV “[D...]” me seli në Berlin, pranë Gjykatës Themelore në Prishtinë -Departamenti për Çështje Ekonomike, si gjykatë e shkallës së parë, me datën 14.10.2013 ka paraqitur padi kundër të paditurës Ministria e Bujqësisë Pylltarisë dhe Zhvillimit Rural me seli në Prishtinë, duke kërkuar që e paditura Ministria e Bujqësisë Pylltarisë dhe Zhvillimit Rural, që në emër të borxhit t’ia paguaj shumën në vlerë prej 2,499.00€ me kamatë ligjorë si dhe shpenzimet e procedurës kontestimore.

Gjykata e shkallës së parë për këtë çështje ka caktuar seancën kryesore me datë 28.02.2017, në të cilën pala paditëse nuk është paraqitur në seancë dhe nuk e ka arsyetur mungesën e saj përkundër ftesës së dërguar dhe të pranuar me rregull, e cila gjendet në shkresat e lëndës. Andaj,

gjykata e shkallës së parë e ka konsideruar të tërhequr padinë dhe ka vendosur si në dispozitivin e aktvendimit të atakuar.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë e aprovon vlerësimin juridik të gjykatës të shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm, për arsy se, aktgjykimi i atakuar nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 par 2. nën pikat b), g), j), k) dhe m) të LPK. Për shkak të zbatimit të rregullt të rregullave të procedurës kontestimore dhe për shkak të konstatimit të rregullt dhe të tërësishëm të gjendjes faktike, drejtë është zbatuar edhe e drejta materiale nga ana e gjykatës së shkallës së parë. Këto shkaqe ankimore i heton dhe vlerëson gjykata e shkalles së dytë sipas detyrës zyrtare e në bazë të nenit 194 të LPK.

Gjykata e shkallës së dytë i shqyrtoi pretendimet ankimore të paditësit, lidhur me shkeljet esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, por gjeti se të njëjtat janë të pa bazuara, pasi që gjykata e shkallës së parë drejtë ka zbatuar dispozitat e Ligjit për Procedurën Kontestimore, respektivisht nenin 423.3, me të cilin përcaktohet se “*në qoftë se në seancë kryesore nuk vjen pala paditëse edhe pse është thirrur rregullisht, konsiderohet se e ka tërhequr padinë, përvèç kur i padituri deklaron se kërkon që seanca te mbahet*”. Nga shkresat e lëndës rezulton se, paditësi e ka pranuar ftesën për seancën kryesore me datës 03.02.2017, e ka pranuar me rregull, por mospjeshëmarrjen e ka arsyetuar se, nuk e ka marr ftesën, dhe ajo shihet në bazë të nënshkrimit, nëse është pranuar dhe kush e ka pranuar atë thirrje, nuk është e njohur për të autorizuarin e paditësit.

Sipas vlerësimit të kësaj gjykatë pretendimet e paditësit nuk përbëjnë arsy ligjore për të cilat duhet prishur aktvendimi i atakuar, sepse pranimi i ftesës nga paditësi është bërë në mënyrë të rregullt, qka shihet nga fletëkthesa e datës 03.02.2017, e cila është dorëzuar zyrtarisht përmes Postës, ndërsa fletëkthesa është nënshkruar nga personi i njejtë i cili ka nënshkruar edhe fletëkthesën e datës 08.02.2016, kur ka pranuar ftesën për seancën e datës 04.03.2016. Prandaj kjo gjykatë e vlerëson si të pabazuar pretendimin ankimor të përfaqësuesit të paditësit se: *nuk e ka marr ftesën, dhe ajo shihet në bazë të nënshkrimit, nëse është pranuar dhe kush e ka pranuar atë thirrje, nuk është e njohur për të autorizuarin e paditësi*, për arsy se avokati ftesën e pranuar më nënshkrimin e njejtë për seancën e datës 04.03.2016, “*e ka ditur se është pranuar dhe kush e ka pranuar atë thirrje respektivisht ka qenë e njohur për të autorizuarin e paditësit*” dhe në bazë të asaj fteje ka marrë pjesë në seancën e datës 04.03.2016, qka vërtetohet nga procesverbali i cili gjendet në shkresat e lëndës, ndërsa tanë deklaron se ftesën për seancën e datës 28.02.2017, me të njejin nëshkrim, nuk e njeh dhe nuk e din kush e ka pranuar. Ky pretendim përben tentativë të dobët për ta vënë në lajthim gjykatën por asesi argument ligjor mbi bazën e të cilit do tëaprovohej ankesa e tij.

Prandaj, meqenëse përfaqësuesi i paditësit edhe pse është ftuar me rregull, nuk ka prezantuar në seancë dhe mungesën nuk e ka arsyetuar, ndërsa përfaqësuesi i të paditurës nuk ka kërkuar që seanca të mbahet por ka kërkuar që padia të konsiderohet e tërhequr, Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës ë parë ka vepruar drejtë kur e ka konsideruar të tërhequr padinë e paditësit.

Bazuar në të lartcekurat, kjo gjykatë vlerëson se aktvendimi i atakuar i gjykatës së shkallës së parë nuk ka të meta për shkak të së cilave nuk mund të vlerësohet ligjshmëria e tij, dispozitivi është i kuptueshëm, nuk është në kundërthënie me vetveten ose me arsyet e aktvendimit dhe se aktvendimi përmban arsyet e mjaftuara dhe bindëse se janë përmbushur konditat ligjore të parapara me dispozitën e nenit 409.1, për konsiderimin e padisë të térhequr.

Nga të cekurat u vendos si në dispozitiv në bazë të nenit 209 par.1.nën par. b), e lidhur me nenin 208 të LPK-së .

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS
Ae.nr.99/2017, dt. 16.04.2019

KRYETARI I KOLEGJIT,

Mahir Tutarli, d.v.